

JAK PŘIJÍMAT DUCHA SVATÉHO

Hlavní TEZE:

Většinou se lidé pojmu „Duch“ spíše vyhýbají – zavání to iracionální duchařinou. I věřící lidé jsou často velmi opatrní a podezřívaví, když někdo mluví o Duchu svatém. Považují za podezřelé, že Duch někomu něco zjevil, nebo že někomu „Duch svatý řekl, že má udělat ...“. Pravdou je, že nezřídka křesťané sami podněcují tuto podezřívavost svým podivným jednáním či mluvením. V naší církvi ale nechceme vylévat s vaničkou i dítě. Budeme v této věci opatrní, jak nás i Písmo vybízí v 1. Jan 4,1-3, ale chceme také vážně naslouchat Bibli. Budeme vždy podporovat věřící k vlastnímu vztahu s Duchem svatým, ke zkušenostem a službě.

Poznali jsme, že Duch svatý je ze všech tří osob Boží Trojice osobou nejtajemnější. Bible, teologie i umění užívají o Duchu svatém symbolů, metafor a obrazů (holubice, oheň, světlo, vítr, nápoj, olej ...). Starozákonní hebrejské slovo „ruach“ (Duch, dech) je ženského rodu a naznačuje nám, že Duch svatý je ve vztahu ke stvoření oživujícím dechem. Pečuje, vede a stará se podobně jako se matka stará o své děti. Je plný lásky, pravdy, něžnosti, citlivosti a dává sílu k životu. Novozákonní označení Ducha („pneuma“) je v řečtině již rodu mužského a když o Duchu Ježíš mluví, označuje ho výrazy jako Utěšitel, Učitel, Dech života, Duch pravdy, Duch boží apod. Ježíš nám napomáhá tajemství Ducha odkrývat a nebát se ani ho ani věcí s ním souvisejících.

Ve vztahu k člověku je Duch svatý nejosobnější a nepřítomnější. Ne náhodou Ježíš říká, že v Duchu máme být pokřtěni (dosl. ponořeni) (Sk 1,5, Mk 1,7-8) a že Duch svatý je přibýtkem Boha Otce i Syna v nás (J 14,23-26). Věřící v něm mají být doslova ponořeni a vědomě hostit Boží přítomnost ve svých životech. Duch svatý tedy **není**:

- pouhým teologickým učením či duchovní křesťanskou frází
- dobrým pocitem, který nás občas při modlitbě zaplaví
- uhrančivou myšlenkou, která nás neodbytně napadá
- žádným jednotlivým duchovním darem, za který se modlíme
- pouhým nehmateľným božím působením ani energií
- silným dojmem či předtuchou, která se občas naplní
- zdrojem síly, na kterou se slabí lidé mají napojit
- ani inspirací, která nám najednou věci objasní

Ano, to všechno Duch svatý může působit, dát to, ale Duch sám to není. On je mnohem, mnohem víc! On není věc, energie, zázrak. On je Boží osoba, kterou můžeme zarmoutit (Ef 4,30), můžeme vůči němu hřešit (Mk 3,28-29). Duch je vždy oddělen od hříchu (je svatý) a vždy a vším směřuje k Boží oslavě. On je Osoba, která vždy ctí Krista a naplňuje Jeho vůli. Je pokorný a je Božím služebníkem, ačkoli ze své podstaty nemusí, protože je svou podstatou Bohu roven (J 4,24, 1.Kor 2,10-12), je Bohem. Nikdy nebere Kristu slávu, nikdy Krista nezastiňuje. Vždy ke Kristu vede (J 16,13-15), a to stejné učí i lidi, ve kterých přebývá. Není stvořen. Je osobou boží Trojice a tím je hoden naší lásky, úcty i naslouchání. Můžeme mu věřit, prosit Jej, naslouchat mu a nechat Jej působit.

Když začneme vnímat Ducha svatého jako důvěryhodnou osobu toužící po vztahu s námi, budeme schopni změnit i svůj přístup k němu a může začít proces proměny našeho života. Vyžaduje to víc než pouhé znalosti. Chce to každodenní zkušenosti.

Naučili jsme se o Duchu svatém v našem životě především toto (okruhy ke společné práci):

DUCH JE NÁŠ PŘÍMLUVCE (jiné překlady uvádějí např. utěšitel, zastánce, advokát) – J 14,26-27

- K rozhovoru: - Ježíš říká tři základní věci, které Duch bude dělat. Dokážeš je vyjmenovat?
 - Proč myslíš, že Ježíš mluví o přítomnosti Ducha v budoucím čase? Copak Duch ve světě již nepracoval?

Tvé poznámky, inspirace, otázky:

DUCH JE AUTOREM BIBLE. KDO NEZNÁ BIBLI, TĚŽKO POZNÁ DUCHA BOŽÍHO – 2.Tm 3,15-17

- K rozhovoru: - (v. 15) Bez Písma nepoznáme Krista ani cestu k záchraně. Proč to nejde?
 - (v. 16) Která část Bible je dnes užitečná pro život?
 - (v. 16-17) K čemu je znalost Bible vlastně dobrá? (5 věcí)

Tvé poznámky, inspirace, otázky:

DUCH CHCE NEUSTÁLE PŘICHÁZET DO ŽIVOTA OČEKÁVÁN A PŘIJÍMÁN – J 7,37-39 (Sk 2,1-4)

- K rozhovoru: - (J 7,37-39) Proč myslíš, že Ježíš použil právě toto přirovnání?
 - (Sk 2,1-4) Čteme zde o první křesťanské zkušenosti se křtem Duchem. Souvisí to nějak s J 7,37-39?

Tvé poznámky, inspirace, otázky:

DUCH VSTUPUJE DO ŽIVOTA ČLOVĚKA NA POZVÁNÍ – Skutky apoštolů 8:14-24

- K rozhovoru:
- (v. 14-16) Jak vysvětlit, že se lidé v Samařsku obraceli a nechali se pokřtít, ale Duch na ně ještě sestoupil?
 - (v. 17) Co dělali apoštolové, aby Duch sestoupil?
 - (v. 17) Co dělali samařští učedníci, aby Duch sestoupil?
 - (v. 18) Co doslova viděl kouzelník Šimon, když lidé dostávali Ducha svatého? Co mohl vidět?

Tvé poznámky, inspirace, otázky:

DUCH JEDNÁ V RŮZNOSTI, ALE SJEDNOUJE A NEPŮSOBÍ ZMATEK – 1. Kor 12,13-27 (Ef 4,1-7)

- K rozhovoru:
- (v. 13) Pavel mluví o tom, že různé lidi Duch spojil do jednoho těla. Proč nás propojuje? Co tím Duch sleduje?
 - (v. 14-21) Proč musí být skutečná církev Kristova pestrá, rozmanitá a mít tolik údů? Co Duch sleduje?
 - (v. 22-27) Lidé zjevně nejsou stejně obdarováni, stejně duchovní. Není to nespravedlivé? Nepůsobí to chaos?

Tvé poznámky, inspirace, otázky:

DUCH NÁS PROMĚŇUJE (posvěcuje) A ROSTE V NÁS JEHO OVOCE – Gal 5,16-26

- K rozhovoru:
- (v. 16-18) Proč je tak zásadní rozdíl mezi cestou tělesnou a cestou Ducha?
 - (v. 19-21) Který ze skutků těla ti dělá v životě nepořádek? Jak předáváš danou oblast Duchu svatému?
 - (v. 22-23) Vypiš si vyjmenované ovoce Ducha svatého (9 ks) a zkus popsat, jak toto ovoce zažíváš v praxi.
 - (v. 24-26) Co konkrétně v těchto verších znamená nechat se řídit Duchem Božím?

Tvé poznámky, inspirace, otázky:

DUCH MLUVÍ, UČÍ NÁS (život je jeho školou), VEDE DO BOŽÍ VŮLE – 1.Kor 2,10-15 (J 14,26-27)

- K rozhovoru:
- (Sk 13,2-4) Kdo a jak povolal Pavla a Barnabáše k dílu?
 - (1. Kor 12,10-11) V textu jsou v souvislosti s Duchem zmíněna tři slovesa – jaká?
 - (1. Kor 12,12) Text nám ukazuje, že Duch musí být věřícím vědomě přijat (vpuštěn), abychom...?
 - (1. Kor 12,14) Tento verš nám objasňuje, proč lidé nepřijímají věci Ducha svatého. Jsou to dvě věci – jaké?
 - (J 14,26-27) Jak spolu souvisejí verše 26 a 27?

Tvé poznámky, inspirace, otázky:

DUCH DÁVÁ VĚŘÍCÍM KE SLUŽBĚ NADPŘIROZENÉ DARY (charismata)– 1. Kor 12,4-11

- K rozhovoru:
- Komu jsou určeny tyto dary Ducha svatého?
 - Proč myslíš, že mnozí věřící neznají a neužívají tyto dary?
 - Bůh nedává zlé dary (Mt7,11). Každý dar má nějakou praktickou pozitivní funkci. Dokážeš říct, jakou?
 - Žádal jsi o některý z těchto darů dle 1.Kor 14,12? Jaký duchovní dar Ducha jsi přijal ty? Jak jej používáš?

Tvé poznámky, inspirace, otázky:

PŮSOBÍ NOVÉ NAROZENÍ ČLOVĚKA a DÁVÁ JISTOTU SPÁSY – J 3,3-8; Ř 8,13-16

- K rozhovoru:
- (J 3,3-6) Kdo může „spatřit“ Boží království? Jak člověk může „vejít“ do Božího království?
 - (J 3,7-8) Jak se dá poznat člověk, který je znovuzrozen?
 - (Ř 8,13-14) Co je opakem života věřícího vedeného Duchem svatým?
 - (Ř 8,15) K čemu v životě vede duch otroctví? K čemu v životě vede Duch synovství?

Tvé poznámky, inspirace, otázky:

KONTROLNÍ OTÁZKY KE SPLNĚNÍ CÍLE TĚTO LEKCE:

- Jsi pokřtěn(a) Duchem svatým? Jaký z nadpřirozených darů používáš?
- Co z toho všeho, co jsme tu probírali, považuješ pro tebe osobně za nejpřínosnější pro svůj vztah s Duchem svatým?
- Zkus vyjmenovat tři věci z této lekce, které jsou pro tebe nové.